

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 august 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Stratu Andrei în numele inculpatului Mihniov Iurii, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Anenii Noi (sediul Central) din 14 octombrie 2020 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Mihniov Iurii Xxxxx, născut la xxxxxxxx, originar și domiciliat în r-nul xxxxx, s. xxxxxx

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 08.08.2019 - 14.10.2020 (prima instanță);
2. 18.11.2020 - 23.03.2021 (instanța de apel);
3. 26.05.2021 – 18.08.2021 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi (sediul Central) din 14 octombrie 2020, Mihniov Iurii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

De asemenea, a fost dispusă încasarea de la Mihniov Iurii în bugetul de stat cheltuielile judiciare în sumă de 18040 lei, fiind soluționată și soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Mihniov Iurii, la data de 17 septembrie 2017, aproximativ la ora 04:10, fiind în stare de ebrietate alcoolică, stabilită prin procesul-verbal al examinării medicale de constatare a consumului de alcool nr.178 din 17.09.2017 și buletinul de analiză MSP Spitalul Raional Anenii Noi din 20.09.2017, conducea mijlocul de transport de model „Opel Astra”, n/î „xxxxx” pe drumul de acces acoperit cu prundiș dintre s. Ciobanovca și Geamăna, r-nul Anenii Noi, având-o în calitate de pasager pe bancheta din față pe

Țigan Ecaterina, ignorând învelișul carosabilului și situația rutieră nu a adaptat viteza ce i-ar permite conducerea vehiculului în siguranță, nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport, care a derapat de pe traseu, părăsind partea carosabilă, inversându-se și tamponându-se într-un copac, încalcând, astfel, regulile de securitate a circulației din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009 și anume: - Punctul 10 subpunctul 1) lit. b), potrivit căruia persoana care conduce un vehicul trebuie: să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritate necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum; - Punctul 14, potrivit căruia conducătorul de vehicul îi este interzis : a) să conducă vehiculul în stare de ebrietate; - Punctul 45, potrivit căruia conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) situația rutieră, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.

În rezultatul accidentului rutier produs, pasagera mijlocului de transport Țigan Ecaterina a primit leziuni corporale sub formă de traumă asociată: traumă cranio-cerebrală închisă, plagă contuză a pleoapei stângi, hemosinus maxilar stânga, fractură liniară a osului frontal pe stânga, hematom epidural fronto-temporal bazal pe stânga, hemoragii subarahnoidiene post-traumatice, contuzie cerebrală gravă, edem posttraumatic, traumă toraco-abdominală închisă, fractura coastei VII pe stânga, hemoperitoneum minor, fractura aripei osului iliac pe dreapta, fractura oaselor pubis și ischiatic pe dreapta, fractura cotilul pe dreapta, hematom al mușchiului ileopsoas pe dreapta – calificate prin raportul de expertiză judiciară nr. 201809D0004 din 04 ianuarie 2018, ca vătămare gravă.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului Mihniiov Iurii în baza art. 264 alin. (4) Cod de procedură penală, după indicii calificativi - încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a provocat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale, săvârșită în stare de ebrietate.

2. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către avocatul Țurcan Vasile în numele inculpatului Mihniiov Iurii, prin care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului de sub învinuirea înaintată, din motivul lipsei în acțiunile lui a componentei de infracțiune.

În argumentarea apelului, apelantul invocă că:

- de la începutul procesului penal, deși organul de urmărire penală a încercat să o influențeze pe Țigan Ecaterina să depună declarații prin care să recunoască că în timpul accidentului rutier, la volanul automobilului „Opel Astra” cu n/î xxxx s-a

aflat Mihniov Iurii, ea a refuzat, tot ea refuzând să fie recunoscută și în calitate de parte vătămată, chiar și dacă împotriva ei a fost pornită o cauză penală în baza art. 313 Cod penal, pentru refuzul de a face declarații. Pe marginea intimidărilor la care ea a fost supusă de organul de urmărire penală, la 01.07.2019 Țîgan Ecaterina și mama ei – Țîgan Margareta, au depus plângeri la Procuratura Generală, copiile acestora fiind prezentate în instanța de judecată;

- prima instanță a apreciat arbitrar declarațiile martorului Coteș Alexandru, care au fost redată incomplet, or acesta a declarat că din spusele inculpatului a înțeles că Țîgan Ecaterina era la volan, iar inculpatul avea leziuni corporale pe față, sub formă de zgârieturi;

- declarațiile martorului Coman Andrei au fost redată de instanță incomplet, fiind apreciate arbitrar, deoarece s-a omis faptul că martorul a mai declarat în proces că domnișoara și băiatul erau murdari de sânge, și ca să nu-i murdărească bancheta din spate a automobilului său, el a așternut o plapumă;

- probele administrate în prezenta cauza penală, nu demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate;

- din raportul de experiză medico-legală nr. 201809D0004, rezultă că toate leziunile cauzate lui Țîgan Ecaterina constituie o traumă asociată, noțiune care reflecta leziuni concomitente în 2-ă sau mai multe regiuni ale corpului uman, gravitatea cărora se stabilește în baza tuturor leziunilor apreciate în ansamblu. Iar leziunile de pe partea stângă a corpului victimei nu au fost mai puține la număr, ba chiar preponderent mai multe și nu mai puțin semnificative și periculoase decât cele de pe dreaptă a corpului ei, pe care s-a axat expertul, expunându-și concluzia unde ea s-ar fi aflat în automobil;

- constatarea locului aflării unei persoane în salonul automobilului în timpul unui accident rutier, dar și a modului cum ei i-au fost cauzate leziunile, este o problemă de trasologie (linia de mișcare) a automobilului și a corpului persoanei în speță, constatarea cărora e de competența unui expert auto-tehnic, dar nu a celui medico-legal. Iar în așa condiții, ultimul și-a depășit competența, încălcând prevederile art. 2 și 35 alin. (3) a Legii nr. 68 și a art. 88 Cod de procedură penală;

- concluzia medicului legist trezește dubii și din faptul că expertul, auto-tehnic, a invocat în alt raport de expertiză judiciară complexă, cu nr. 710, 711 CNEJ, nr. 201804X0160 din 24.04.2019, că la impactul automobilului cu copacul s-a activat sistemul de siguranță denumit „AirBag” (perna cu aer) din partea pasagerului din față/dreapta (f.d. 110, la finele paginii a raportului). Iar în așa circumstanțe devine prezumat faptul că, dacă Țîgan Ecaterina s-ar fi aflat pe bancheta pasagerului din față/dreapta, trasologia corpului ei ar fi fost foarte limitată, ea fiind protejată de sistemul de siguranță - AirBag, și ca urmare, ei nu i-ar fi fost cauzate leziuni corporale atât de grave. Dar, încât pe această banchetă se afla Mihniov Iurii, lui i-au fost cauzate leziuni minore, încât el nu s-a adresat la medic;

- organul de urmărire penală a examinat superficial locul infracțiunii, nefiind stabilite cert curba mișcării automobilului, unghiul lovirii în copac, și alte circumstanțe ale accidentului, care ar fi putut prezenta informații utile pentru a stabili care a fost traseologia mișcării corpurilor lui Mihniov Iurii și a lui Țîgan Ecaterina în interiorul automobilului - în timpul impactului acestuia cu copacul și în timpul răsturnării lui în partea stângă;

- nu a fost examinat automobilul în starea și în poziția după accident și evident, n-a fost cercetat interiorul lui, și anume: - părțile acestuia cu care victima putea intra în contact în momentul accidentului și care puteau provoca leziunile corporale, dar și păstra urme pe ele, cât și părțile cu care putea intra în contact Mihniov Iurii, pentru că, chiar dacă el n-a fost supus expertizei medico-legale, în proces a fost dovedit faptul că și el a avut leziuni corporale la față și la cap (a se vedea declarațiile martorului Cotoneț A. Nu au fost preluate din interiorul automobilului așa mostre/urme cum ar fi: fibre de haine, fire de păr, amprente digitale, amprente sudoripare, microelemente, și îndeosebi - urme de sânge;

- automobilul n-a fost cercetat la locul accidentului și când se afla cu acoperișul la pământ, iar după ce a fost cercetat locul accidentului, prin răsturnare forțată care putea să-i schimbe configurația, acesta a fost întors pe roți, încărcat într-un evacuator, și transportat la o parcare specială unde mai bine de 3 luni s-a aflat sub aer liber, sub ploaie sau ninsoare, fiind cercetat abia la 04.01.2018 (f.d. 57-63). Iar mult mai târziu el a fost cercetat și de expertul auto-tehnic, dar numai vizual;

- în două părți ale aceluiași raport auto-tehnic sunt evocate circumstanțe importante pentru stabilirea adevărului, cu conținut și sens diametral opus, în așa condiții raportul în speță urmând să fie aplicat în favoarea inculpatului,

- în partea raportului, întocmit de expertul auto-tehnic, acesta nu a indicat metodele aprobate de care el s-a condus la efectuarea expertizei. În realitate el a recurs la o metodă arbitrară și ipotetică, adică la o presupunere. Iar în instanța de judecată el a declarat că expertiza a efectuat-o doar în baza copiilor proceselor-verbale de examinare a locului accidentului, a examinării automobilului de către organul de urmărire penală, și a examinării vizuale a acestuia, efectuată de el;

- partea descriptivă a raportului nr. 710, 711, întocmită de expertul auto-tehnic, este redată în limba rusă, circumstanță care e contrară prevederilor art. 37 al Legii Nr. 68 și a art. 151 Cod de procedură penală, care prevăd că raportul de expertiză urmează a fi întocmit în limba română;

- rapoartele de expertiză, în mod special raportul de expertiză complexă nr. 710, 711, conține noțiunile "posibil", "se poate" și "cu mare probabilitate", în așa mod fiind în contradicție cu prevederile art. 37 alin. (4) al a Legii nr. 68, care nu admite interpretări neechivoce;

- toate circumstanțele invocate și în proces, reflectă faptul că rapoartele de expertiză, în special - raportul nr. 710, 711, este întocmit cu grave încălcări a

prevederilor Legii nr. 68, dar și a articolelor Codului de procedură penală. Dar acestora, ori le-a fost dată o apreciere arbitrară, ori au fost omise total;

- sentința primei instanțe este arbitrară, lipsită de minuțiozitate, și nemotivată în sensul exigențelor și cerințelor care se conțin în art. 6 al CEDO și în jurisprudența Curții;

- prima instanță nu s-a expus referitor la viciile de care e afectată unica probă care s-ar pretinde că demonstrează faptul că la volanul automobilului s-ar fi aflat Mihniov Iurii - raportul de expertiză complexă nr. 710, 711;

- urmărirea penală s-a desfășurat într-un termen nerezonabil de mare, prin ce s-a încălcat dreptul inculpatului la apărare;

- încă din luna februarie 2018, în acte procesuale organul de urmărire penală și procurorul și-au expus poziția că Mihniov Iurii este persoană bănuită. Însă oficial el a fost recunoscut în calitate de bănuit abia la 17.05.2019 (f. d. 141). Iar sub învinuire el a fost pus la 30.07.2019, adică peste mai bine de 22 de luni de la momentul pornirii procesului penal și peste 19 luni de la momentul pornirii urmăririi penale. Iar în așa condiții prestația organului de urmărire penală și a procurorului a fost contrară legislației naționale, dar și dispozițiilor art. 6 CEDO;

- în condiția când încă din luna februarie 2018, organul de urmărire penală îl considera pe Mihniov Iurii bănuit, un termen foarte îndelungat el a fost ținut în neștire, și lipsit de dreptul de a cunoaște pentru ce e acuzat și respectiv - de drepturile și înlesnirile de a se apăra. Astfel, și aceste circumstanțe au fost omise de prima instanță.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2021, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința primei instanțe fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță a stabilit corect starea de fapt, acțiunile inculpatului Mihniov Iurii fiind corect încadrate în baza de art. 264 alin. (4) Cod penal.

Cu referire la motivele invocate de apelant, precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnare a inculpatului Mihniov Iurii, instanța de apel a reținut că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea acțiunilor infracționale.

Instanța de apel a considerat că afirmațiile inculpatului reprezintă opinia subiectivă a părții apărării or, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, luând în considerare probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală.

La fel, instanța de apel a conchis că declarațiile inculpatului Mihniov Iurii privind nevinovăția sa în comiterea faptei penale incriminate cât și declarațiile victimei Țîgan Ecaterina precum că anume ea se afla la volanul automobilului, se combat prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile martorilor și probelor scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii.

Instanța de apel a considerat că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate este confirmată prin cumulul de probe cercetate, ce coroborează între ele și careva divergențe între declarațiile martorilor și probele scrise care ar trezi dubii nu sunt reținute.

De asemenea, instanța de apel a atestat că prima instanță s-a expus pe larg asupra argumentelor invocate de către partea apărării, aplicând legislația pertinentă speței, iar apelul, în situația respectivă, este declarativ și contravine faptelor cauzei, stabilite și expuse, analizate corespunzător de către instanța de apel, conform art. 414 Cod de procedură penală, care s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

Referitor la argumentele invocate de apelant privind neexpunerea primei instanței referitor la viciile de care e afectată unica probă care s-ar pretinde că demonstrează faptul că la volanul automobilului s-ar fi aflat Mihniov Iurii, raportul de expertiză complexă nr. 710, 711, instanța de apel a menționat că, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată, expertul auto-tehnic Tverdohleb Mihail, a indicat că în momentul producerii accidentului rutier victima Țîgan Ecaterina se afla pe bancheta din față din dreapta, circumstanță care se confirmă și prin raportul de expertiză judiciară nr.710,711 CNEJ, nr.201804X0160 CML din 24.04.2019 potrivit căruia, luându-se în considerare deteriorările automobilului, localizarea și caracterul leziunilor corporale depistate pe corpul lui Țîgan Ecaterina, se poate constata, că la momentul accidentului rutier ultima, se afla în calitate de pasager pe bancheta din față dreapta a automobilului „Opel Astra” cu n/î „xxxxxx”.

Instanța de apel a atestat că corect au fost respinse și ipotezele invocate de apărare care poartă un caracter contradictoriu excluzându-se reciproc, or dintr-o parte apărarea se referă la un termen nerezonabil al urmăririi penale, fără a face referință concret care termeni au fost încălcați de către organul de urmărire penală în condițiile în care potrivit actelor cauzei toate acțiunile procesuale au fost efectuate în cadrul termenelor expres prevăzuți de Codul de procedură penală (aducerea la cunoștință a ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit, învinuit, înmânarea copiei de pe rechizitoriu, desfășurarea acțiunilor procesuale în prezența avocatului. Faptul că efectuarea raportului de expertiză a durat în timp nu poate echivala cu încălcarea termenului rezonabil al urmăririi penale.

Instanța de apel a notat că anume cele constatate în raportul de expertiză coroborează în tot atât cu declarațiile martorilor cât și cu materialele cauzei penale,

găsindu-se o legătură logică că anume victima fiind pe bancheta din față ca pasager a automobilului a suferit leziunile corporale indicate în raportul de expertiză, leziuni care potrivit schemei la raportul de expertiză judiciară nr. 710, 711, nr. 201804X0160 din 24.04.2019 (f.d. 119) coincid întru totul cu localizarea deteriorărilor automobilului în urma accidentului rutier. În partea ce ține de faptul că nu s-a efectuat așa zis-ul „crash test” în cadrul expertizei instanța de apel a menționat că experții sunt independenți la folosirea mijloacelor și procedeele de efectuare a expertizei, prin urmare neefectuarea unui experiment la care se referă apărarea nu poate echivala cu o nulitate sau o neveridicitate a unui raport de expertiză.

Cu referire la pedeapsă, instanța de apel a constatat că prima instanță la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

4. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către avocatul Stratu Andrei în numele inculpatului Mihniov Iurii, care indică temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și a sentinței primei instanțe, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a lui Mihniov Iurii de sub învinuirea înaintată din motivul lipsei în acțiunile acestuia a componentei de infracțiune.

În argumentarea recursului, recurentul invocă aceleași argumente specificate în cererea de apel, descrise la pct. 2 a prezentei decizii, precum și că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- în decizia instanței de apel sunt reflectate aceleași motive și temeuri relatate în sentința primei instanțe;

- instanța de apel greșit a indicat în decizie că infracțiunea a fost comisă cu intenție și instanțele de judecată greșit au apreciat probele administrate în speță;

- sentința primei instanțe este incompletă, deoarece nu oferă un răspuns la toate motivele invocate de partea apărării.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În acest sens, procurorul indică că instanța de fond, examinând cauza penală, a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a

dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridictății lor.

Astfel, indică că în baza probelor acumulate în cadrul urmăririi penale, examinate și apreciate de către prima instanță, suplimentar apreciate de către instanța de apel prin verificare multilaterală de fapt și de drept a circumstanțelor cauzei și a sentinței primei instanțe, fiind întemeiată și legală soluția instanței de apel, privind constatarea vinovăției inculpatului Mihniov Iurii în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal.

Prin urmare, consideră că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, pedeapsa a fost individualizată corect și fapta inculpatului a fost încadrată juridic corect.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține, că potrivit textului recursului, recurentul invocă temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal atestă că temeiurile de recurs și motivele invocate de recurent în argumentarea recursului nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, Colegiul penal notează că temeiul de recurs invocat de recurent prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin prisma aspectelor

indicate de acesta, că: *"instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței"*, în prezenta speță nu s-au confirmat, or prin hotărârea adoptată instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat de avocatul Țurcan Vasile în numele inculpatului Mihniov Iurii, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizia sa (f.d. 53-55, vol. II).

La fel, Colegiul penal conchide că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția corectă de menținere fără modificări a sentinței primei instanțe de condamnare a inculpatului Mihniov Iurii, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, just constatând că prin probele administrate se demonstrează vinovăția inculpatului Mihniov Iurii în comiterea acestei infracțiuni, că anume acesta s-a aflat la data de 17 septembrie 2017, aproximativ la ora 04:10, în calitate de șofer a mijlocului de transport de model „Opel Astra”, n/î „xxxxxx” pe drumul de acces acoperit cu prundiș dintre s. Ciobanovca și Geamăna, r-nul Anenii Noi, având-o în calitate de pasager pe bancheta din față pe Țigan Ecaterina și a comis accidentul rutier în rezultatul căruia, din imprudența inculpatului Mihniov Iurii, părții vătămate Țigan Ecaterina i-au fost provocate vătămări corporale grave.

În acest sens, se atestă că instanța de apel nu a comis vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate, iar motivarea soluției corespunde dispozitivului deciziei.

De asemenea, ce ține de argumentele recurentului descrise la pct. 4 a prezentei decizii, se conchide că recurentul primordial își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către prima instanță și instanța de apel, și în special cu declarațiile victimei Țigan Ecaterina, martorilor Țigan Margareta, Coteț Alexandru, Coman Andrei, declarațiile expertului auto-tehnic Tverdohleb Mihail și a rapoartelor de expertiză judiciară nr. 201809D004 din 04.01.2018 și nr. 710, 711 CNEJ, nr. 201804X0160 din 24.04.2019, însă instanța de recurs ordinar la aceste motive a recurentului, atestă că nu pot fi acceptate, or contravin constatările corecte a instanței de apel în prezenta speță, care just a indicat că: *"...fiind audiat în cadrul ședinței de judecată, expertul auto-tehnic Tverdohleb Mihail, a indicat că în momentul producerii accidentului rutier victima Țigan Ecaterina se afla pe bancheta din față din dreapta, circumstanță care se confirmă și prin raportul de expertiză judiciară nr.710,711 CNEJ, nr.201804X0160 CML din 24.04.2019 potrivit căruia, luându-se în considerare deteriorările automobilului, localizarea și caracterul leziunilor corporale depistate pe corpul lui Țigan Ecaterina, se poate*

constata, că la momentul accidentului rutier ultima, se afla în calitate de pasager pe bancheta din fața dreapta a automobilului „Opel Astra” cu n/î „ENB 122....anume cele constatate în raportul de expertiză coroborează în tot, atât cu declarațiile martorilor cât și cu materialele cauzei penale, găsindu-se o legătură logică că anume victima fiind pe bancheta din față ca pasager a automobilului a suferit leziunile corporale indicate în raportul de expertiză, leziuni care potrivit schemei la raportul de expertiză judiciară nr. 710, 711, nr. 201804X0160 din 24.04.2019 (f.d. 119) coincid întru totul cu localizarea deteriorărilor automobilului în urma accidentului rutier.....", ce sunt întemeiate pe întreg cumulul de probe descris, verificat și apreciat de instanța de apel în decizia sa prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală (f.d. 53-60, vol. II), iar alegațiile recurentului nu sunt întemeiate pe careva probe credibile, fiind nefondate și subiective.

Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate argumentele recurentului invocate în apel și repetat în recursul ordinar, ce țin de aprecierea probelor în prezenta speță, or din decizia instanței de apel rezultă cert că toate probele administrate în prezenta cauză penală au fost apreciate de instanța de apel prin coroborare între ele, conform prevederilor art. 27, 101 Cod de procedură penală, fără a admite careva erori de fapt sau de drept, la acest aspect s-a expus în decizie cu privire la motivele respingerii argumentelor părții apărării și acceptării probelor prezentate de partea acuzării, respectând rigorile dictate de principiul contradictorialității stipulat în art. 24 Cod de procedură penală.

Ce ține de temeiul de recurs invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, în susținerea acestuia de recurent nefiind specificate careva motive clare și întemeiate, iar Colegiul penal atestă că nu este incident în prezenta speță, or în acest sens, este clară motivarea din sentința primei instanțe și a deciziei instanței de apel privind încadrarea juridică a faptei săvârșite de inculpatul Mihniov Iurii în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, fără a fi admisă în acest sens vreo eroare de drept ce ar afecta corectitudinea și legalitatea hotărârilor contestate.

La fel, cu referire la argumentul recurentului că: "*instanța de apel greșit a indicat în decizie că infracțiunea a fost comisă cu intenție și instanțele de judecată greșit au apreciat probele administrate în speță*", Colegiul penal atestă că nu poate fi acceptat, or mențiunea respectivă din decizia instanței de apel constituie o eroare materială, ce în ansamblu nu afectează legalitatea și corectitudinea motivării soluției adoptate de instanța de apel.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că instanța de apel a reținut just ca demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului Mihniov Iurii în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, iar obiecțiile recurentului reprezintă doar opinia subiectivă greșită a acestuia, or nu se identifică vreun temei de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele invocate de acesta.

Astfel, Colegiul penal, având în vedere veridicitatea argumentelor instanțelor ierarhic inferioare în motivarea soluției lor și în virtutea corectitudinii acesteia și pentru a evita repetări inutile, conchide că o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârile atacate sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Stratu Andrei în numele inculpatului Mihnirov Iurii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Mihnirov Iurii Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **20 octombrie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie